УКРАЇНА

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ

ПЕРША ДИСЦИПЛІНАРНА ПАЛАТА

УХВАЛА

26 березня 2020 року Київ 862/1971/15-20

Про відмову у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Суворовського районного суду міста Одеси Лупенка А.В.

Перша Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя у складі головуючого – Шапрана В.В., членів Краснощокової Н.С., Розваляєвої Т.С., Шелест С.Б., розглянувши висновок доповідача – члена Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Маловацького О.В. за результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги Кишиньова Ігоря Володимировича на дії судді Суворовського районного суду міста Одеси Лупенка Андрія Валерійовича,

встановила:

10 лютого 2020 року за вхідним № К-992/0/7-20 до Вищої ради правосуддя надійшла дисциплінарна скарга Кишиньова І.В. на дії судді Суворовського районного суду міста Одеси Лупенка А.В. під час розгляду справи № 523/8633/17.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу матеріалу між членами Вищої ради правосуддя від 10 лютого 2020 року № К-992/0/7-20 вказану скаргу передано для розгляду члену Вищої ради правосуддя Маловацькому О.В.

За висновком члена Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Маловацького О.В. у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Лупенка А.В. слід відмовити, оскільки дисциплінарна скарга не містить відомостей про наявність у її діях ознак дисциплінарного проступку судді, передбаченого Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

Перша Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя погоджується із вказаним висновком члена Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Маловацького О.В. з огляду на таке.

У скарзі Кишиньова І.В. зазначено, що суддею Суворовського районного суду міста Одеси Лупенком А.В. під час розгляду справи № 523/8633/17 порушено строки розгляду справи, розгляд клопотань скаржника здійснено упереджено та з грубим порушенням норм процесуального права. Зокрема, скаржник зазначає, що суддею Лупенком А.В. у судовому засіданні, призначеному на 29 листопада 2018 року, не було розглянуто по суті клопотання сторони захисту про надання тимчасового доступу до документів, що мало наслідком залишення без виконання замовленої судово-медичної

експертизи в КУ «ООБСМЕ» ООДА. В подальшому захисник обвинуваченого – адвокат Мевліда Д.М. 10 жовтня 2019 року повторно звернувся до суду із клопотанням про надання тимчасового доступу до документів, проте суддя Лупенко А.В. невиправдано довго зволікав із його розглядом, у зв'язку із чим, повторно замовлена судово-медична експертиза також була залишена без виконання. Крім цього, скаржник зазначає про порушення суддею Лупенком А.В. строків внесення повного тексту судових рішень до Єдиного державного реєстру судових рішень. Також скаржник вказує на порушення суддею Суворовського районного суду міста Одеси Лупенком А.В. правил суддівської етики.

На запит члена Вищої ради правосуддя Маловацького О.В. головою Суворовського районного суду міста Одеси Бузовським В.В. надано довідку про рух справи № 523/8633/17, статистичні показники роботи (навантаження) судді Лупенка А.В. за період з 2017 року по 2019 рік у порівнянні з іншими суддями цього суду, а також характеристику судді Лупенка А.В.

Згідно із характеристикою судді Лупенка А.В., наданою головою Суворовського районного суду міста Одеси, Лупенко А.В. працює на посаді судді Суворовського районного суду міста Одеси з 2005 року. За час роботи суддею зарекомендував себе, як грамотний юрист та досвідчений суддя. В судовому процесі є нейтральним, приймає рішення на підставі принципів законності в правосудді. Володіє необхідними теоретичними знаннями та практичними навичками, вивчає нормативно-правові акти та слідкує за змінами в законодавстві, постійно підвищує свій фаховий рівень. Не допускав дій та вчинків, які порочать звання судді та можуть викликати сумнів в його об'єктивності, незалежності та неупередженості. За період роботи в Суворовському районному суді міста Одеси дисциплінарних проступків не вчиняв, дисциплінарних стягнень не накладалось.

Попередньою перевіркою дисциплінарної скарги встановлено таке.

В провадженні судді Суворовського районного суду міста Одеси Лупенка А.В. перебуває обвинувальний акт у кримінальному провадженні за обвинуваченням у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого частиною першою статті 122 Кримінального кодексу України (далі – КК України).

Зі змісту технічної фіксації судового засідання від 29 жовтня 2018 року у справі № 523/8633/17, доданого скаржником до дисциплінарної скарги, встановлено, що від захисника обвинуваченого – адвоката Мевліда Д.М. надійшло клопотання про надання тимчасового доступу до медичної документації з метою забезпечення проведення судово-медичної експертизи відносно потерпілої .

Згідно частини першої статті 160 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) сторони кримінального провадження мають право звернутися до слідчого судді під час досудового розслідування чи суду під час судового провадження із клопотанням про тимчасовий доступ до речей і документів, за винятком зазначених у статті 161 цього Кодексу.

Відповідно до частини четвертої статті 163 КПК України слідчий суддя, суд розглядає клопотання за участю сторони кримінального провадження, яка подала клопотання, та особи, у володінні якої знаходяться речі і документи, крім випадків, передбачених частиною другою цієї статті. Неприбуття за судовим викликом особи, у володінні якої знаходяться речі і документи, без поважних причин або неповідомлення нею про причини неприбуття не є перешкодою для розгляду клопотання.

Ухвалою судді Суворовського районного суду міста Одеси Лупенка А.В. від 29 жовтня 2018 року відмовлено в задоволенні клопотань захисника обвинуваченого про призначення судово-медичних експертиз.

Суд першої інстанції виходив з того, що стороною захисту заявлено клопотання, яке не відповідає вимогам чинного законодавства щодо призначення та проведення експертиз в кримінальному провадженні. Згідно Закону України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» від 3 жовтня 2017 року № 2147-VIII – 16 березня 2018 року набрали чинності зміни до Кримінального процесуального кодексу України щодо порядку призначення експертиз у кримінальному провадженні. До цього часу призначення експертиз в рамках кримінального провадження здійснювалося на підставі постанови слідчого.

Зі змісту вказаної ухвали вбачається, що 29 жовтня 2018 року суддею Лупенком А.В. не було розглянуто по суті заявлене клопотання захисника обвинуваченого , оскільки в даному випадку суддею фактично розглянуто клопотання про необхідність проведення судово-медичної експертизи ступеню тяжкості тілесних пошкоджень потерпілої, завданих їй обвинуваченим , яке стороною захисту у судовому засіданні не заявлялось.

Разом з тим, перевіркою встановлено, що стороною захисту не була втрачена можливість повторно заявити клопотання про надання тимчасового доступу до медичної документації в подальших судових засіданнях.

Так, 10 жовтня 2019 року захисник обвинуваченого – адвокат Мевліда Д.М. повторно звернувся до Суворовського районного суду міста Одеси з клопотанням про надання тимчасового доступу до медичної документації, яка була використана та залучена в рамках проведення експертного дослідження щодо тілесних ушкоджень потерпілої Кишиньової Л.В., і стали підставою для висновку експерта.

Ухвалою Суворовського районного суду міста Одеси (суддя Лупенко А.В.) від 22 січня 2020 року залишено без задоволення клопотання адвоката Мевліда Д.М. про надання тимчасового доступу до медичної документації.

Ухвала суду першої інстанції мотивована, зокрема, тим, що судом встановлено, що адвокат Мевлід Д.М. послався на необхідність тимчасового доступу до медичної документації щодо тілесних ушкоджень, завданих потерпілій , з метою в подальшому надати докази, які

виправдовують його підзахисного. Будь-яких доказів, що медична документація сама по собі або в сукупності з іншими речами і документами кримінального провадження має суттєве значення для встановлення важливих обставин у кримінальному провадженні, адвокатом Мевлідом Д.М. суду надано не було. Так само, як і не доведено, що обставини відсутності винуватості обвинуваченого неможливо довести іншими способами, оскільки в рамках судового розгляду було проведено низку інших процесуальних дій, зокрема, допиту потерпілої та свідків, дослідження письмових доказів тощо. Крім того, адвокатом Мевлідом Д.М. не було зазначено та підтверджено причини, через які доступ не був здійснений під час досудового розслідування. Клопотання сторони захисту про надання тимчасового доступу до медичної документації на даній стадії судового розгляду та на підставі об'єму досліджених доказів судом розцінюються як спробу затягнути судовий розгляд та уникнути кримінальної відповідальності за скоєне кримінальне правопорушення.

Відповідно до частин першої, другої статті 369 КПК України судове рішення, у якому суд вирішує обвинувачення по суті, викладається у формі вироку. Судове рішення, у якому суд вирішує інші питання, викладається у формі ухвали.

Згідно з пунктом 2 частини першої статті 372 КПК України у мотивувальній частині ухвали, що викладається окремим документом, зазначаються суть питання, що вирішується ухвалою, і за чиєю ініціативою воно розглядається, встановлені судом обставини із посиланням на докази, а також мотиви неврахування окремих доказів, мотиви, з яких суд виходив при постановленні ухвали, і положення закону, яким він керувався.

Ухвала судді Суворовського районного суду міста Одеси Лупенка А.В. від 22 січня 2020 року відповідає вимогам статті 372 КПК України. Зокрема, її мотивувальна частина містить відомості про встановлені судом обставини із посиланням на докази, а також мотиви, з яких суд виходив при постановленні ухвали, і положення закону, яким він керувався.

Відповідно до частини першої статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами.

Суддя, здійснюючи правосуддя, є незалежним та керується верховенством права (частина перша статті 129 Конституції України).

Виключно законами України визначаються судоустрій і судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України. Процесуальні акти і дії суддів, які стосуються вирішення питань підвідомчості судам спорів, порушення і відкриття справ, підготовки їх до розгляду, судовий розгляд справ у першій інстанції, в касаційному і наглядовому порядку та прийняття у них судових рішень належать до сфери правосуддя і можуть бути оскаржені лише в судовому порядку відповідно до процесуального законодавства України. Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий (рішення Конституційного Суду України від 23 травня 2001 року у справі № 6-рп/2001).

Таким чином, беручи до уваги той факт, що захисник обвинуваченого – адвокат Мевліда Д.М. реалізував своє процесуальне право на звернення до суду із клопотанням про надання тимчасового доступу до медичної документації, яке було розглянуто суддею Лупенком А.В. по суті з постановленням ухвали від 22 січня 2020 року, яка відповідає вимогам статті 372 КПК України, перевіркою не встановлено обставин, які свідчать про порушення суддею Лупенком А.В. умисно або внаслідок недбалості процесуальних прав учасників судового процесу чи інших дій, які можуть бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

Стосовно доводів скаржника про безпідставне затягування або невжиття суддею заходів щодо розгляду справи протягом строку, встановленого законом, зволікання із розглядом клопотання про надання тимчасового доступу до медичної документації, поданого стороною захисту 10 жовтня 2019 року, а також несвоєчасного надання суддею копій ухвал суду від 29 жовтня 2018 року та 22 січня 2020 року для їх внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень, встановлено наступне.

Із довідки про рух справи № 523/8633/17 вбачається, що на розгляд Суворовського районного суду міста Одеси 16 червня 2017 року з Одеської місцевої прокуратури № 4, надійшов обвинувальний акт та додані до нього документи за обвинуваченням у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого частиною першою статті 122 КК України.

16 червня 2017 року автоматизованою системою документообігу суду справу № 523/8633/17 розподілено до розгляду судді Лупенку А.В.

21 червня 2017 року призначено підготовче судове засідання на 6 липня 2017 року.

6 липня 2017 року підготовче судове засідання відкладено на 20 липня 2017 року у зв'язку із перебуванням головуючого судді Лупенка А.В. в нарадчій кімнаті по іншому кримінальному провадженню.

20 липня 2017 року підготовче судове засідання відкладено на 18 вересня 2017 року у зв'язку із перебуванням головуючого судді в нарадчій кімнаті по іншому кримінальному провадженню та в подальшому через перебування судді у черговій щорічній відпустці.

18 вересня 2017 року підготовче судове засідання відкладено на 13 жовтня 2017 року у зв'язку із неявкою обвинуваченого.

13 жовтня 2017 року підготовче судове засідання відкладено на 9 листопада 2017 року у зв'язку із перебуванням головуючого судді Лупенка А.В. в нарадчій кімнаті по іншому кримінальному провадженню.

9 листопада 2017 року підготовче судове засідання відкладено на 14 грудня 2017 року у зв'язку із надходженням до суду клопотання захисника про відкладення судового засідання.

14 грудня 2017 року за клопотанням обвинуваченого підготовче судове засідання відкладено на 15 січня 2018 року у зв'язку із неявкою його захисника.

15 січня 2018 року підготовче судове засідання відкладено на 24 січня 2018 року у зв'язку із неявкою в судове засідання прокурора та представника потерпілої.

24 січня 2018 року відмовлено у задоволенні клопотання захисника про повернення обвинувального акта прокурору для усунення недоліків. Кримінальне провадження призначено до судового розгляду на 1 лютого 2018 року.

1 лютого 2018 року розгляд справи відкладено на 2 березня 2018 року у зв'язку із неявкою в судове засідання свідків.

2 березня 2018 року розгляд справи відкладено на 20 березня 2018 року у зв'язку із надходженням до суду клопотання захисника про відкладення судового засідання.

20 березня 2018 року оголошено перерву в судовому засіданні до 16 квітня 2018 року.

16 квітня 2018 року оголошено перерву в судовому засіданні до 3 травня 2018 року у зв'язку із задоволенням клопотання захисника обвинуваченого про виклик в судове засідання для допиту експерта.

3 травня 2018 року оголошено перерву в судовому засіданні до 15 травня 2018 року у зв'язку із задоволенням клопотання захисника обвинуваченого про виклик в судове засідання для допиту свідків.

15 травня 2018 року слухання справи відкладено на 17 травня 2018 року у зв'язку із надходженням до суду клопотання захисника обвинуваченого про відкладення судового засідання.

17 травня 2018 року розгляд справи відкладено на 23 травня 2018 року у зв'язку із надходженням клопотання захисника обвинуваченого про відкладення судового засідання.

23 травня 2018 року розгляд справи відкладено на 31 травня 2018 року у зв'язку із надходженням клопотання захисника обвинуваченого про відкладення судового засідання та у зв'язку із відсутністю електропостачання в приміщенні суду.

31 травня 2018 року оголошено перерву в судовому засіданні до 14 червня 2018 року у зв'язку із необхідністю надання захисником обвинуваченого документів.

14 червня 2018 року судове засідання відкладено на 21 серпня 2018 року у зв'язку із надходженням до суду клопотання захисника обвинуваченого про відкладення судового засідання та у зв'язку із перебуванням головуючого судді в нарадчій кімнаті в іншій справі, що розглядається колегією суддів, та через перебування в подальшому судді у черговій щорічній відпустці.

21 серпня 2018 року судове засідання відкладено на 24 вересня 2018 року у зв'язку із неявкою обвинуваченого та представника потерпілої.

24 вересня 2018 року судове засідання відкладено на 29 жовтня 2018 року у зв'язку із перебуванням головуючого судді в іншій колегії суддів при розгляді кримінального провадження.

29 жовтня 2018 року оголошено перерву в судовому засіданні до 22 січня 2019 року.

18 грудня 2018 року суддею Суворовського районного суду міста Одеси Деркачовим О.В. постановлено ухвалу про відмову у задоволенні заяви захисника обвинуваченого – адвоката Мевліда Д.М. про відвід головуючого судді Лупенка А.В.

22 січня 2019 року судове засідання відкладено на 12 лютого 2019 року у зв'язку із неявкою в судове засідання прокурора та представника потерпілої.

12 лютого 2019 року судове засідання відкладено на 11 березня 2019 року у зв'язку із неявкою в судове засідання обвинуваченого.

11 березня 2019 року слухання справи відкладено на 3 квітня 2019 року у зв'язку із неявкою в судове засідання обвинуваченого.

3 квітня 2019 року розгляд справи відкладено на 5 червня 2019 року у зв'язку із відсутністю електропостачання в приміщенні суду.

5 червня 2019 року розгляд справи відкладено на 12 вересня 2019 року у зв'язку із надходженням до суду клопотання захисника про відкладення судового розгляду та в подальшому через перебування судді Лупенка А.В. у черговій щорічній відпустці.

12 вересня 2019 року слухання справи відкладено на 10 жовтня 2019 року у зв'язку із неявкою в судове засідання обвинуваченого. Судом задоволено клопотання прокурора про примусовий привід .

10 жовтня 2019 року оголошено перерву в судовому засіданні до 11 грудня 2019 року.

11 грудня 2019 року оголошено перерву в судовому засіданні до 10 січня 2020 року.

10 січня 2020 року судове засідання відкладено за клопотанням прокурора на 22 січня 2020 року.

22 січня 2020 року оголошено перерву в судовому засіданні до 6 лютого 2020 року.

6 лютого 2020 року судове засідання відкладено до розгляду заяви захисника обвинуваченого – адвоката Мевліда Д.М. про відвід головуючого судді Лупенка А.В.

13 лютого 2020 року суддею Суворовського районного суду міста Одеси Деркачовим О.В. постановлено ухвалу про відмову у задоволенні заяви захисника обвинуваченого – адвоката Мевліда Д.М. про відвід головуючого судді Лупенка А.В.

Наступне судове засідання призначено на 24 лютого 2020 року.

Відповідно до інформації із веб-порталу Судова влада України у розділі «Стан розгляду справ» встановлено, що розгляд справи № 523/8633/17 призначено Суворовським районним судом міста Одеси на 16 квітня 2020 року.

Пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження за безпідставне затягування або невжиття заходів щодо розгляду заяви, скарги чи справи протягом строку, встановленого законом.

Отже, обов'язковою умовою для встановлення у діях судді ознак вказаного дисциплінарного проступку, зокрема невжиття суддею заходів щодо розгляду заяви, скарги чи справи протягом строку, встановленого законом, чи безпідставного її затягування, є встановлення обставин, які свідчать, що таке мало місце у зв'язку із безпідставним невчиненням суддею дій, спрямованих на забезпечення розгляду справи протягом строку, встановленого законом або умисним вчиненням дій, що мали наслідком затягування строків розгляду справи.

Крім того, відповідно до частини другої статті 2 Закону України «Про доступ до судових рішень» усі судові рішення є відкритими та підлягають оприлюдненню в електронній формі не пізніше наступного дня після їх виготовлення і підписання.

Пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено, що зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення та несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень є підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

Відповідно до частини першої статті 318 КПК України судовий розгляд має бути проведений і завершений протягом розумного строку.

За приписами частин першої, третьої статті 28 КПК України під час кримінального провадження кожна процесуальна дія або процесуальне рішення повинні бути виконані або прийняті в розумні строки. Розумними вважаються строки, що є об'єктивно необхідними для виконання процесуальних дій та прийняття процесуальних рішень. Розумні строки не можуть перевищувати передбачені цим Кодексом строки виконання окремих процесуальних дій або прийняття окремих процесуальних рішень.

Критеріями для визначення розумності строків кримінального провадження є: 1) складність кримінального провадження, яка визначається з урахуванням кількості підозрюваних, обвинувачуваних та кримінальних правопорушень, щодо яких здійснюється провадження, обсягу та специфіки процесуальних дій, необхідних для здійснення досудового розслідування тощо; 2) поведінка учасників кримінального провадження; 3) спосіб здійснення слідчим, прокурором і судом своїх повноважень.

За приписами частини другої статті 376 КПК України якщо складання судового рішення у формі ухвали вимагає значного часу, суд має право обмежитися складанням і оголошенням його резолютивної частини, яку підписують всі судді. Повний текст ухвали повинен бути складений не пізніше п'яти діб з дня оголошення резолютивної частини і оголошений учасникам судового провадження.

Попередньою перевіркою встановлено, що 24 січня 2018 року суддею Лупенком А.В. було постановлено ухвалу про призначення судового розгляду на підставі обвинувального акту та доданих до нього документів за обвинуваченням у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого частиною першою статті 122 КК України. На теперішній час судовий розгляд у справі № 523/8633/17 триває.

Крім того, з даних Єдиного державного реєстру судових рішень вбачається, що електронну копію повного тексту ухвали суду від 29 жовтня 2018 року надіслано судом 5 грудня 2018 року, зареєстровано 6 грудня 2018 року, оприлюднено 10 грудня 2018 року; електронну копію повного тексту ухвали суду від 22 січня 2020 року надіслано судом 19 лютого 2020 року, зареєстровано 20 лютого 2020 року, оприлюднено 21 лютого 2020 року.

Зазначене дає підстави для висновку, що копії повного тексту ухвал від 29 жовтня 2018 року та 22 січня 2020 року було несвоєчасно надано для їх внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень.

Відповідно до статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Із наданої Суворовським районним судом міста Одеси інформації встановлено, що у провадженні судді Лупенка А.В..:

у 2017 році перебувало – 488 справ, з яких розглянуто – 484 справ;

у 2018 році перебувало - 971 справа, з яких розглянуто – 964 справи;

у 2019 році перебувало – 1077 справ, з яких розглянуто – 1021 справи.

Отже, у вказаному періоді суддя Лупенко А.В. мав значне навантаження.

Європейський суд з прав людини в своїй практиці виходить із того, що розумність тривалості судового провадження необхідно оцінювати у світлі обставин конкретної справи та враховуючи критерії, вироблені судом. Такими критеріями є: 1) складність справи, тобто, обставини і факти, що ґрунтуються на праві (законі) і тягнуть певні юридичні наслідки; 2) поведінка заявника; 3) поведінка державних органів; 4) перевантаження судової системи; 5) значущість для заявника питання, яке знаходиться на розгляді суду, або особливе становище сторони у процесі (Рішення «Бараона проти Португалії», 1987 рік, «Хосце проти Нідерландів», 1998 рік; «Бухкольц проти Німеччини», 1981 рік; «Бочан проти України», 2007 рік).

Ключовим елементом для встановлення дисциплінарним органом Вищої ради правосуддя відомостей про ознаки дисциплінарного проступку є очевидна безпідставність недотримання строків розгляду справи чи наявність факту їх затягування. Сам лише факт недотримання строку, встановленого законом для розгляду справи, не може автоматично вказувати на наявність підстави для дисциплінарної відповідальності судді.

Під час попередньої перевірки із отриманої з Суворовського районного суду міста Одеси інформації не встановлено обставин, які б свідчили про допущення суддею Лупенком А.В. дій, що можуть свідчити про затягування ним строків розгляду справи № 523/8633/17 та клопотання від 10 жовтня 2019 року чи про безпідставне невчинення дій, спрямованих на забезпечення розгляду справи та клопотання протягом строку, встановленого законом, тобто впродовж розумного строку. Об'єктивним у цьому випадку буде визнання, що на тривалість розгляду суддею справи впливає поведінка учасників судового

процесу (відкладення судових засідань було зумовлено, зокрема, у зв'язку із задоволенням клопотань захисника обвинуваченого , та поданням стороною захисту заяв про відвід головуючого судді у справі № 523/8633/17), значне судове навантаження судді Лупенка А.В., яке, у свою чергу, вплинуло і на тривалість розгляду клопотання від 10 жовтня 2019 року, перебування судді Лупенка А.В. у нарадчій кімнаті в інших справах, а також у відпустках.

Щодо надання копій ухвал суду від 29 жовтня 2018 року та 22 січня 2020 року для направлення до Єдиного державного реєстру судових рішень, слід зазначити, що за вказаних обставин – щодо навантаження судді Лупенка А.В., цей факт не може бути окремою обґрунтованою самостійною підставою для порушення стосовно судді дисциплінарної справи.

Стосовно доводів скаржника про допущення суддею Лупенком А.В. поведінки, що порочить звання судді або підриває авторитет правосуддя, необхідно зазначити таке.

Відповідно до частини першої статті 58 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» питання етики суддів визначаються Кодексом суддівської етики, що затверджується з'їздом суддів України.

Проте, автором у дисциплінарній скарзі не зазначено, які саме норми, зокрема Кодексу суддівської етики було порушено суддею та не здійснено посилань на обставини, які б підтвердили доводи скаржника про порушення суддею норм вказаного Кодексу.

Інших відомостей, які б свідчили про наявність у діях судді Суворовського районного суду міста Одеси Лупенка А.В. ознак дисциплінарного проступку судді перевіркою не встановлено.

У Висновках № 3 (2002) та № 11 (2008) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи зазначено: є неприйнятною можливість притягнення судді до відповідальності за здійснення своїх обов'язків, крім випадку умисного правопорушення при здійсненні судових функцій.

У пункті 25 Київських рекомендацій ОБСЄ щодо незалежності судової системи в країнах Східної Європи, Південного Кавказу та Середньої Азії (від 23–25 червня 2010 року) зазначено, що процедура притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності повинна стосуватися підтверджених випадків порушення правил професійної поведінки, які є значними, неприпустимими та, окрім цього, ганьблять репутацію суддівства. Дисциплінарна відповідальність суддів не може бути наслідком змісту їхніх рішень або вироків, включаючи відмінності в юридичному тлумаченні між судами; наслідком прикладів суддівських помилок чи критики суддів.

Як зазначено у пункті 66 Рекомендацій CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки (від 17 листопада 2010 року), тлумачення закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють судді для вирішення справи, не повинні бути приводом для дисциплінарної відповідальності, за винятком випадків злочинного наміру або грубої недбалості.

Відповідно до частини шостої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарну справу щодо судді не може бути порушено за скаргою, що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку судді.

Керуючись статтями 43–45 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», статтями 106, 107 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Перша Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя

ухвалила:

відмовити у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Суворовського районного суду міста Одеси Лупенка Андрія Валерійовича.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Головуючий на засіданні
Першої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя **В.В. Шапран**

Члени Першої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя **Н.С. Краснощокова**

Т.С. Розваляєва

С.Б. Шелест